

Kroniek Tuchtrect: waar de RB op moet letten

Dit is de eerste Kroniek Tuchtrect waarin de actuele stand van zaken wordt weergegeven ten aanzien van de gedrags- en beroepsregels zoals die zijn opgenomen in het Reglement Beroepsuitoefening (RBU) van het Register Belastingadviseurs. Deze kroniek ziet op uitspraken van de Raad van Tucht en de Raad van Beroep die zijn gedaan in de periode van 1 januari 2020 tot en met 31 december 2021.

Mr. A.T.P. Nefkens RB
Toon Nefkens is
fiscaal advocaat
bij Benn - advocaten
te Nijmegen en voor-
zitter van de Commissie
Formeel Belastingrecht
& Fiscale bedrijfs/
praktijkvoering.

De tuchtrechter geeft door middel van uitspraken invulling aan de kernwaarden waar de Register Belastingadviseur (hierna: de RB) zich aan moet houden. Daarom is het nuttig om te bezien of recent verschenen tuchtrecht-uitspraken in lijn liggen met eerdere uitspraken of dat toch sprake is van een zekere 'ontwikkeling' in de kernwaarden die voor de RB gelden. Allereerst licht ik kort toe wanneer klachten al dan niet in behandeling worden genomen. Vervolgens beschrijf ik per kernwaarde klachten die in de voornoemde periode door de raden zijn behandeld.

Verjaringstermijnen

Op grond van artikel 6, vierde lid van het Reglement Tuchtrectsprak Register Belastingadviseurs (RTRB) neemt de Raad van Tucht (hierna: de Raad) een klacht niet in behandeling als de klacht wordt ingediend na verloop van één jaar na de dag waarop de klager heeft kennisgenomen of redelijkerwijs kennis heeft kunnen nemen van het handelen of nalaten van het RB-lid tegen wie de klacht is gericht.

Naast deze relatieve verjaringstermijn van één jaar kent het RTRB ook een absolute verjaringstermijn. De Raad van Tucht verklaart een klacht stevast niet-ontvankelijk indien meer dan vijf jaren na het handelen of nalaten zijn verstreken.

Een kwestie waar de zogenoemde relatieve verjaringstermijn aan bod kwam, was de navolgende.¹ Op 27 augustus 2019 ontvangt de Raad een klacht. De RB stelt vast dat de advisering waar de klaagster over klaagt op 14 juli 2018 is geëindigd. Dit is meer dan één jaar vóór ontvangst van de klacht door de Raad. Op grond hiervan

neemt de RB het standpunt in dat klaagster niet-ontvankelijk moet worden verklaard in haar klachten. De Raad oordeelt dat als eerste dag van de termijn van één jaar heeft te gelden de dag ná de dag waarop de klaagster zich bewust is geworden of redelijkerwijs bewust moet zijn geworden van de mogelijk 'klachtwaardige' aspecten van het handelen van de RB. De Raad wijst er hierbij op dat eventuele kennis van een gemachtigde (van de klaagster) aan de klaagster wordt toegerekend. Op grond van de stukken en hetgeen ter zitting is aangevoerd, acht de Raad het aannemelijk dat klaagster niet eerder dan op 12 september 2018 bewust is geworden of had hoeven worden van het mogelijk klachtwaardig gedrag van de RB. Daarbij neemt de Raad in overweging dat klaagster destijds 82 jaar oud was, niet bedrijfsmatig handelde en geen juridische achtergrond heeft. De Raad wijst het standpunt van de RB af en acht de klachten van klaagster ontvankelijk.

Geen ander forum

Uit artikel 6, vijfde lid RTRB volgt dat wanneer een klacht reeds bij een ander forum aanhangig is of is geweest, de Raad kan besluiten om de klacht(en) niet in behandeling te nemen. Deze vraag komt in de navolgende kwestie aan bod.²

De beklaagde is zowel lid van het Register Belastingadviseurs (hierna: het RB) als van de Nederlandse Beroepsorganisatie van Accountants (hierna: de NBA). Op 18 mei 2020 wordt tegen de beklaagde een klacht ingediend bij de Raad. Op (nagenoeg) identieke gronden dienen de klagers op 20 mei 2020 een klacht in bij de Accountantskamer. Dit op grond van de Wet tuchtrechtsspraak accountants. Op 18 december 2020 doet de

Accountantskamer uitspraak.³ De Accountantskamer verklaart de klacht gegrond en legt beklagde de maatregel van berisping op. Tegen deze uitspraak is door partijen geen beroep ingesteld en daarmee staat de uitspraak van de Accountantskamer onherroepelijk vast.

De Raad oordeelt dat aan het doel van de tuchtspraak van het RB voorbij wordt gegaan wanneer identieke klachten die zijn gebaseerd op hetzelfde feitencomplex waarover een ander forum zoals de Accountantskamer reeds (onherroepelijk) heeft geoordeeld, nu wederom aan een tuchtrechtelijk oordeel zouden worden onderworpen. De beroepsmatige mislagen van beklagde hebben immers al tot een tuchtrechtelijke veroordeling geleid. Op grond hiervan acht de Raad de klachten van klagers niet-ontvankelijk.

Eer en waardigheid

De RB is gehouden zijn⁴ werkzaamheden op een eerlijke, zorgvuldige en behoorlijke wijze te verrichten. Het betreft de kernwaarde 'Eer en waardigheid rondom het beroep'. De RB dient zich te houden aan wet- en regelgeving en zich verder te onthouden van al wat overigens in strijd is met de eer en waardigheid van het beroep, aldus artikel 1 RBU. In het kader van de

zorgvuldige uitoefening van het beroep heeft de Raad aangegeven dat de RB tegenover zijn cliënt geen onduidelijkheid laat bestaan over de inhoud en reikwijdte van de door de RB jegens zijn cliënt aanvaarde opdracht. Het verstrekken van een duidelijke, schriftelijke, opdrachtbevestiging is daarvoor een bij uitstek geschikt middel.⁵ Dit heeft evenzeer te gelden met betrekking tot een latere wijziging (aanvulling, uitbreiding of beperking) van de eerder verstrekte opdracht of van een (nader) overeengekomen taakverdeling tussen de RB en zijn cliënt. Ook hierbij is het aan de RB om ervoor te zorgen dat deze wijzigingen of (nadere) afspraken op een voor beide partijen duidelijke wijze worden vastgelegd en met de cliënt worden gecommuniceerd. De achtergrond van deze regel is dat de RB zich ervoor dient in te spannen dat

Het verstrekken van een duidelijke, schriftelijke, opdrachtbevestiging is daarvoor een bij uitstek geschikt middel.

bij zijn cliënt geen schade of een anderszins nadelige situatie kan ontstaan als gevolg van onduidelijke (werk-) afspraken met zijn cliënt. Dat een RB zich niet altijd realiseert dat onder het op zorgvuldige en behoorlijke wijze verrichten van werkzaamheden ook hoort dat geen onduidelijkheid bestaat over de inhoud en reikwijdte van de aanvaarde opdracht, blijkt onder meer uit de navolgende kwestie.⁶ Klaagster verwijt de RB dat hij bij het indienen van de suppletieaangiften omzetbelasting over de jaren 2016 en 2017 heeft nagelaten te controleren of het voor België geldende drempelbedrag voor als afstandsverkoop aan particulieren en niet-belastingplichtige lichamen aan te merken leveringen in die jaren worden overschreden. Tevens stelt klager dat de RB onvoldoende heeft gecommuniceerd over (a) de toepasselijke wet- en regelgeving met betrekking tot afstandsverkoop en (b) de onderlinge taakverdeling bij het toezicht op de vraag of daarbij drempelbedragen werden overschreden. Daartegenover stelt de RB dat het drempelbedrag voor afstandsverkoop jaarlijks bij de bespreking van de jaarrekening van klager werd

besproken en dat klager (a) zelf zou bijhouden of drempelbedragen voor afstandsverkoop werden overschreden en, wanneer dit het geval was, (b) hem hierover zou informeren. Tot slot voert de RB aan dat hij in het register van het RB is ingeschreven als RBc (Register Belastingconsulent) en dat voor handelingen van een RBc een minder streng toetsingskader heeft te gelden dan voor een 'regulier' lid van het RB. Met dit laatste argument maakt de Raad direct korte metten. In het RBU staat geen enkele regel die ertoe strekt om voor beoordeling van de gedragingen van een lid dat de titel 'RBc' voert een ander (minder streng) toetsingskader te hanteren dan voor een lid dat de titel 'RB' voert. Ten aanzien van de verweten gedragingen wijst de Raad de RB er allereerst op dat het hem in tuchtrechtelijke zin valt aan te rekenen dat hij de kernpunten van de besprekingen en de daarbij gemaakte afspraken heeft nagelaten vast te leggen. Verder wijst de Raad de RB er op dat bij een zorgvuldige uitoefening van het beroep van belastingadviseur hij nadere vragen had behoren te stellen aan klager met betrekking tot de verrichte afstandsverkoop. Door dit alles niet te doen, heeft de RB in het kader van deze klachtbehandeling zijn stelling dat hij klager jaarlijks over de afstandsverkoop heeft bevraagd, niet aannemelijk gemaakt. Met name als gevolg van een gebrekkige vastlegging en communicatie van de zijde van de RB acht de Raad de klacht gegrond en legt de maatregel 'waarschuwing' op.

Onafhankelijkheid

In artikel 2, lid 2 RBU is bepaald dat de RB geen werkzaamheden verricht die onverenigbaar zijn met de onafhankelijkheid van een belastingadviseur. Dit houdt onder meer in dat het ongewenst is dat een RB optreedt als fiscale belangenbehartiger van twee partijen die met elkaar in onderhandeling zijn. Als partijen voorafgaande aan de onderhandelingen de RB toestemming geven om hen beiden bij te staan, dan moet de RB er voortdurend voor waken niet de belangen van de ene klant boven die van de andere klant te plaatsen. In dat kader dient de RB in ieder stadium van het traject volledig openheid van zaken te geven aan beide klanten. Als er een 'conflict of interest' dreigt te ontstaan, moet de RB zich beraden over zijn positie als belastingadviseur van beide partijen. Zo nodig zal de RB de adviesrelatie met één van de kanten (tijdelijk) moeten beëindigen.

Lezenswaardig in dit kader is een uitspraak van de Raad van Tucht van 22 februari 2021.⁷ In deze kwestie treedt de RB op als adviseur voor twee partijen. Op enig moment raakt de RB op de hoogte van mogelijke juridische complicaties van een ruilverkaveling bij de verdeling van onroerend goed. Vanaf dat moment hebben partijen uiteenlopende belangen en had de RB de

relatie met één van beide partijen moeten beëindigen. In plaats daarvan stelt de RB een concept-vaststellings-overeenkomst op die hij met partijen bespreekt en op dezelfde dag laat ondertekenen.

Volgens de Raad had de RB de klaagster als haar adviseur in bescherming moeten nemen. Er was geen redelijke bedenktijd geweest en de klaagster heeft niet de mogelijkheid gekregen om in alle rust met andere raadgevers te spreken over de reikwijdte van hetgeen zij in die vaststellingsovereenkomst overeenkomt. De Raad verklaart de klacht dat de RB de belangen van klaagster onvoldoende heeft behartigd dan ook gegrond en legt de maatregel 'berisping' op.

Dienstverlening

Uit artikel 7, lid 3 RBU volgt dat de RB zich onthoudt van dienstverlening indien hij niet de gegevens krijgt die hij nodig heeft. Dit geldt zowel voor de gegevens die nodig zijn voor de eigenlijke werkzaamheden als voor de gegevens die nodig zijn voor de afronding van het zogenoemde klantenonderzoek. Dit betreft de kernwaarde 'Eer en waardigheid rondom dienstverlening'.

Op 17 maart 2020 oordeelt de Raad dat de RB bij de beantwoording van de vraag of zijn (verdere) dienstverlening aan klaagster verantwoord was, de RB uit mag gaan van de juistheid van de door de klaagster aan hem verstrekte gegevens. Omdat er verder geen aanwijzingen waren voor het tegendeel, verklaarde de Raad dit onderdeel van de klacht ongegrond.⁸ De Raad bevestigt hiermee hetgeen is bepaald in artikel 7, lid 2 RBU. De RB kan in beginsel afgaan op de juistheid en volledigheid van de gegevens die de klant aanlevert. De RB dient deze gegevens marginaal te toetsen op juistheid en volledigheid. Alleen bij twijfel moet de RB nader onderzoek instellen. Wanneer bij dit nadere onderzoek de twijfel aan de juistheid en volledigheid van de verstrekte gegevens niet in voldoende mate kunnen worden weggenomen, dient de RB zich van dienstverlening te onthouden.

Deskundigheid

Uit artikel 8 RBU volgt dat de RB alleen een relatie met een klant aangaat indien hij zelf over voldoende deskundigheid beschikt om de gevraagde dienstverlening te kunnen uitvoeren of wanneer hij binnen zijn kantoororganisatie over de benodigde deskundigheid beschikt. In alle andere gevallen dient de RB de opdracht te weigeren tenzij de opdrachtgever instemt met het raadplegen van een externe deskundige. Dit betreft de kernwaarde 'deskundigheid rondom dienstverlening'. Dat lang niet alle RB's op de hoogte zijn van deze gedragsregel blijkt uit de navolgende kwestie.

Klaagster heeft de Amerikaanse nationaliteit maar woont en werkt in Nederland. Zij komt in aanmerking voor de toepassing van de zogenoemde 30%-regeling. Klaagster heeft de RB telefonisch benaderd met de vraag of hij haar kan adviseren met betrekking tot een aantal fiscale en financiële vragen. In dit telefoonge-

sprek wordt afgesproken dat klaagster de vragen per e-mail aan de RB zal toesturen.

Op 16 juni 2020 stuurt klaagster aan de RB een in de Engelse taal opgestelde e-mail. In deze e-mail zet klaagster haar persoonlijke en financiële situatie in veertien vragen uiteen. Op 3 september 2020 vindt tussen klaagster en de RB een bespreking plaats. Mede naar aanleiding van deze bespreking stuurt de RB een factuur. De factuur betaalt klaagster uiteindelijk onder protest.

De RB dient deze gegevens marginaal te toetsen op juistheid en volledigheid. Alleen bij twijfel moet de RB nader onderzoek instellen.

Op 6 november 2020 wendt klaagster zich tot de Raad. Klaagster verwijt de RB onder meer niet over voldoende deskundigheid te beschikken om de gevraagde dienstverlening te kunnen uitvoeren. Ter onderbouwing van deze stelling wijst klaagster er allereerst op dat het vanaf de aanvang voor de RB duidelijk moet zijn geweest dat kennis van het belastingverdrag Nederland - Verenigde Staten voor de advisering aan klaagster van cruciaal belang is. Verder wijst klaagster erop dat tijdens de bespreking op 3 september 2020 blijkt dat de RB niet beschikt over de kennis om klaagster deskundig te kunnen adviseren. Van de veertien door klaagster gestelde vragen kan de RB er elf niet beantwoorden. De RB heeft naar aanleiding van het gesprek op 3 september 2020 geen schriftelijk advies aan klaagster uitgebracht. Van het gesprek zelf heeft de RB geen aantekeningen gemaakt en overlegd. Ter zitting heeft de RB de Raad ook niet duidelijk kunnen maken welke adviezen hij aan klaagster heeft gegeven. De RB heeft in de stukken wel verklaard niet over relevante kennis van het Amerikaanse (belasting) recht te beschikken. Op grond hiervan komt de Raad tot het oordeel dat de RB klaagster tijdig had moeten informeren (dat wil zeggen vóór de bespreking op 3 september 2020) dat hij over onvoldoende relevante kennis beschikt om deskundig te kunnen adviseren. Door dit niet te doen en de opdracht toch te aanvaarden, handelt de RB in strijd met art. 8 RBU.⁹ De Raad verklaart de klacht dan ook gegrond en legt de maatregel 'waarschuwing' op.

Vertegenwoordiging rondom dienstverlening

Artikel 9 RBU bepaalt dat de RB een klant niet zal vertegenwoordigen tegenover enige autoriteit, gerechtelijke instantie of derde zonder dat hij daartoe is gemachtigd. Het behoort tot de verantwoordelijkheid van de RB om te verifiëren dat de klant ermee instemt dat hij

Indien nodig vraagt de RB de klant om een schriftelijke bevestiging van de machtiging.

door de RB wordt vertegenwoordigd. Indien nodig vraagt de RB de klant om een schriftelijke bevestiging van de machtiging. Deze kernwaarde ‘vertegenwoordiging rondom dienstverlening’ ziet vooral op situaties waarbij de RB geen direct contact heeft met de klant. Te denken valt dan aan de situatie dat de RB wordt ingeschakeld door een (buitenlandse) derde. Op 14 september 2021 besteedt de Raad aandacht aan deze kernwaarde.¹⁰ De kwestie is als volgt. Klagster verwijt de RB onder meer te hebben opgetreden na-

mens de boedel zonder daartoe van de boedel een opdracht te hebben gekregen (en waarvan de RB wist dat dat hij die ook niet zou krijgen) door namens de boedel een btw-nummer aan te vragen en mee te werken aan het opstellen van facturen namens de boedel. De RB betwist deze klacht gemotiveerd.

De Raad wijst er allereerst op dat klagster niet aanmerkelijk heeft gemaakt dat de RB de facturen namens de boedel heeft opgesteld of daaraan op enigerlei wijze heeft meegewerkt. Dit geldt volgens de Raad ook voor de stelling van klagster dat de RB namens de boedel een btw-nummer heeft aangevraagd. Dat de RB advies heeft uitgebracht omtrent de btw-belaste verhuur en heeft aangegeven dat daarvoor een btw-nummer moet worden aangevraagd, levert geen schending op van de bepalingen van het RBU. Dit behoort juist tot de zorgvuldige taakvervulling van een belastingadviseur, aldus de Raad. De Raad verklaart dit onderdeel van de klacht dan ook ongegrond.

Overname klant

Een andere kernwaarde op het gebied van dienstverlening is 'dienstverlening rondom overname klant'. In artikel 10, lid 5 RBU is bepaald dat de RB zijn medewerking aan een overdracht van werkzaamheden niet afhankelijk mag stellen van de betaling van nog openstaande rekeningen. Uit de toelichting op dit artikel volgt dat de omstandigheid dat de RB nog een vordering op een ex-klant meent te hebben vanwege voor hem verrichte werkzaamheden, geen reden kan en mag zijn om geen inlichtingen of afschriften te verschaffen. Betaling van de openstaande vorderingen dient via andere wegen te worden afgedwongen. Bijvoorbeeld door middel van het starten van een civiele procedure.

Ook in deze kroniekperiode is bij de Raad geklaagd over artikel 10, lid 5 RBU. Klaagster verwijt de RB dat deze een goede overdracht van de werkzaamheden afhankelijk heeft gemaakt van de betaling van de nota's. Naar het oordeel van de Raad maakt klaagster tegenover de gemotiveerde betwisting door beklagde geen feiten of omstandigheden aannemelijk die haar klacht onderbouwen. De Raad verklaart het klachtonderdeel daarom ongegrond.¹¹

Financiële consequenties bij dienstverlening

Op het vlak van de kernwaarde 'financiële consequenties bij dienstverlening' is ook een klacht behandeld. Uit artikel 12, lid 1 RBU volgt dat wanneer een RB een opdracht aanvaardt, hij met de klant moet overleggen op welke wijze en voor welke tarieven hij zijn werkzaamheden zal verrichten. Als de klant hierom vraagt moet de RB ook overleggen over de frequentie waarmee hij zal declareren.

Lezenswaardig is in dit kader een uitspraak van de Raad op 16 februari 2021.¹² De casus is als volgt. Bij de aanvaarding van de opdracht heeft de RB klaagster geïnformeerd over zijn uurtarief. Gezien de financiële omstandigheden van klaagster, heeft de RB bij de aanvaarding van de opdracht tevens aangegeven dat de betaling van de declaraties voor hem geen hoge prioriteit heeft. Nadat klaagster de opdracht aan de RB heeft ingetrokken en de toegezonden facturen onbetaald laat, stuurt de RB aanmaningen aan klaagster. In reactie op deze aanmaningen verzoekt klaagster de RB om een (uren)specificatie van de facturen. Ondanks dat de RB de gevraagde gegevens verstrekt, blijven de facturen onbetaald. Nadat de RB een laatste betalingsherinnering heeft gestuurd, reageert klaagster per e-mail. In deze e-mail geeft klaagster onder meer aan dat de RB haar vooraf ten onrechte niet heeft geïnformeerd over de omvang van de totaal door klaagster te verwachten kosten voor de werkzaamheden. Tevens bestrijdt klaagster het aantal gefactureerde uren en de daarmee gemoeide kosten. Nadat de RB de vorderingen bij een incassobureau heeft aangemeld, dient klaagster bij de Raad een klacht in. De klaagster verwijt de RB onder meer dat hij geen opdrachtbevestiging heeft verstrekt,

Als de klant hierom vraagt moet de RB ook overleggen over de frequentie waarmee hij zal declareren.

niet voorafgaande aan de werkzaamheden afspraken heeft gemaakt over de kosten en tijdens de werkzaamheden klaagster niet op de hoogte heeft gesteld van de gewerkte uren en het verloop van de kosten. Ten aanzien van de overeenkomst van opdracht merkt de Raad op dat een RB op grond van het RBU niet verplicht is om bij de aanvaarding van de opdracht een opdrachtbevestiging te verstrekken. In aanvulling hierop merkt dat de Raad op dat overigens wel zeer wenselijk te achten. Verder wijst de Raad er op dat een RB in het algemeen niet verplicht is om vooraf aan een klant een indicatie te geven van de te verwachten kosten. Dit ligt slechts anders wanneer daarom door de klant uitdrukkelijk is verzocht. In de onderhavige situatie is echter niet aannemelijk geworden dat daarvan sprake is geweest. De RB heeft de klant bij van de opdracht wel geïnformeerd over de wijze van factureren, de toepasselijke uurtarieven en de frequentie van declareren. Hiermee heeft de RB voldaan aan de verplichtingen die op hem rusten op grond van artikel 12 RBU. De klacht is derhalve ongegrond.

Kernwaarde 'honorarium bij dienstverlening'

In artikel 13 RBU is bepaald dat de RB zijn honorarium vaststelt met inachtneming van de aard, de omvang, het belang van zijn werkzaamheden en de kosten van het raadplegen van externe deskundigen. Wanneer de RB niet vooraf met zijn klant bespreekt dat op zijn kosten mogelijke externe deskundigen worden geraadpleegd, is er geen plaats voor het doorbelasten van de kosten van de geraadpleegde externe adviseur aan de klant, aldus de Raad op 22 februari 2021.¹³ Tegen deze achtergrond verdient het dan ook aanbeveling om vooraf expliciete afspraken te maken met de klant over het inschakelen van externe deskundigen en deze afspraken ook schriftelijk vast te leggen.

Kernwaarde 'declaraties bij dienstverlening'

Artikel 14, lid 2 RBU bepaalt dat de RB op verzoek van de klant een specificatie van zijn declaratie moet verstrekken. Uit deze specificatie moet de klant kunnen opmaken hoeveel uren en kosten voor welke werkzaamheden in rekening zijn gebracht. Desgevraagd dient de RB ook aan te geven door wie de werkzaamheden zijn verricht en tegen welk tarief. Ook in deze kroniekperiode is bij de Raad geklaagd over de verstrekke declaraties bij dienstverlening. De casus is als volgt. Klaagster verwijt de RB dat hij zijn nota's niet heeft gespecificeerd ook niet nadat

Mogelijke maatregelen van de Raad

Bij een gehele of gedeeltelijke grondverklaring van een klacht, kan de Raad de navolgende maatregelen opleggen:

- a. *Waarschuwing*
Dit betreft een zakelijke terechtwijzing die een onjuistheid van een handelwijze naar voren brengt zonder daarop een stempel van laakbaarheid te drukken.
- b. *Berisping*
Dit betreft een waarschuwing dat het verwijtbare gedrag zich niet meer mag herhalen. Een berisping heeft een verwijtende en veroordelende strekking.
- c. *Schorsing als lid voor ten hoogste zes maanden*
- d. *Ontzetting uit het lidmaatschap*

klaagster daar nadrukkelijk (lees: per e-mail) om heeft verzocht. Ter zitting verklaart de RB dat hij de door klaagster gevraagde specificaties op advies van zijn advocaat destijds niet heeft verstrekt. De RB wijst er vervolgens op dat zich bij de processtukken zoals die bij de Raad zijn ingediend, een uitgedraaide uren-specificatie bevindt van de uren die de RB voor klaagster heeft gewerkt. De Raad wijst de RB er vervolgens op dat hij (anders dan het RBU vereist) niet op (eerste) verzoek van klaagster die gevraagde specificatie van de facturen heeft verstrekt. De Raad acht ook dit klachtonderdeel gegrond. De RB heeft daarnaast ook nog andere verwijtbare gedragingen begaan, waaronder in de ogen van de Raad het bewust negeren van de geldende wet- en regelgeving op het gebied van de omzetbelasting. Hiermee heeft de RB de eer en het aanzien van het beroep van belastingadviseur/leden van het RB ernstig geschaad. Op grond van dit alles schorst de Raad de RB als lid van het RB voor de duur van zes maanden.¹⁴

Tot slot

De Raad van Tucht en de Raad van Beroep hebben in de periode van 1 januari 2020 tot en met 31 december 2021 geen uitspraken gedaan die zien op de kernwaarden 'optreden'¹⁵, 'geheimhouding'¹⁶, 'vakbekwaamheid'¹⁷ en 'beroepsaansprakelijkheid'¹⁸ rondom het beroep. Ook

ten aanzien van de kernwaarde 'dienstverlening rondom beëindiging van opdrachten'¹⁹ en 'commissies bij dienstverlening'²⁰ zijn geen uitspraken verschenen. De uitspraken van de tuchtrechter die zijn verschenen in deze kroniekperiode liggen in lijn met eerdere uitspraken en laten geen noemenswaardige ontwikkeling zien. Het valt echter wel op dat in meerdere uitspraken (soms met een extra overweging) wordt benadrukt dat de RB zijn werkzaamheden zorgvuldig en behoorlijk dient uit te voeren en tegenover een klant geen onduidelijkheid behoort te laten bestaan over de inhoud en de reikwijdte van de aanvaarde opdracht. Het verdient daarom aanbeveling dat een RB de aan hem verstrekte opdracht schriftelijk bevestigt. Dit geldt ook voor een latere wijziging (lees: aanvulling, uitbreiding of beperking) van deze opdracht.

Verder is het van groot belang dat van besprekingen ten minste aantekeningen worden gemaakt of, nog beter, een verslag wordt gemaakt van de bespreking dat ook aan de klant wordt toegestuurd. Dit om mogelijke misverstanden en (tuchtrechtelijke) verwijtbaarheden te voorkomen. Dat de tijd die hiermee is gemoeid, lang niet altijd kan worden doorbelast, maakt dit niet anders. De tijd en kosten die gepaard gaan met het voeren van gemotiveerd verweer tegen een (of meerdere) klachten zullen namelijk vele malen hoger zijn. <<<

Noten

- 1 Zie Raad van Tucht 22 februari 2022, klachtnummer 7089.01.08.006.83, kenmerk RBT:2021:002.
- 2 Zie Raad van Tucht 14 september 2021, klachtnummer 7085.01.08.019.35, kenmerk RBT:2021:010.
- 3 Accountantskamer Zwolle 18 december 2020, zaaknr. 20/1012 Wtra AK, ECLI:NL:TACAKN:2020:71, te downloaden op <https://tuchtrecht.overheid.nl>
- 4 De RB kan een vrouwelijke of een mannelijke belastingadviseur zijn. Voor de leesbaarheid wordt in dit artikel alleen de mannelijke vorm gebruikt.
- 5 Zie Raad van Tucht 18 juli 2017, nr. 704-2017.
- 6 Zie Raad van Tucht 17 maart 2020, klachtnummer 294-2019.
- 7 Zie Raad van Tucht 22 februari 2022, klachtnummer 7089.01.08.006.83, kenmerk RBT:2021:002.
- 8 Zie Raad van Tucht 17 maart 2020, klachtnummer 294-2019.
- 9 Zie Raad van Tucht 14 september 2021, klachtnummer 7079.01.08.032.59, kenmerk RBT:2021:013.
- 10 Zie Raad van Tucht 14 september 2021, klachtnummer 7081.01.08.028.88, kenmerk RBT:2021:011.
- 11 Zie Raad van Tucht 7 juli 2020, klachtnummer 303-2019.
- 12 Zie Raad van Tucht 16 februari 2021, klachtnummer 7089.01.08.003.77, kenmerk RBT:2021:001.
- 13 Zie Raad van Tucht 22 februari 2021, klachtnummer 7081.01.08.006.83, kenmerk RBT:2021:002.
- 14 Zie Raad van Tucht 7 juli 2020, klachtnummer 303-2019.
- 15 Zie artikel 3 RBU.
- 16 Zie artikel 4 RBU.
- 17 Zie artikel 5 RBU.
- 18 Zie artikel 6 RBU.
- 19 Artikel 11 RBU.
- 20 Artikel 15 RBU.

Het verdient daarom aanbeveling dat een RB de aan hem verstrekte opdracht schriftelijk bevestigt.